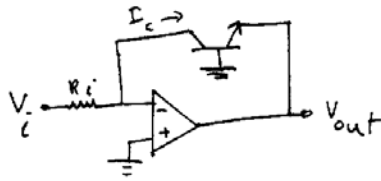

کننده با بهره مثبت می شود و چون D_4 هدایت نمی کند، آپ امپ B دخالتی در خروجی ندارد. وقتی V_i منفی می شود، دیودهای D_1 و D_4 هدایت می کنند در حالیکه D_2 و D_3 قطع هستند.

۱۲- تقویت کننده لگاریتمی

$$V_{BE} \propto \log I_c \quad V_{BE} = 0.06 \log \frac{I_c}{I_s}$$

$$I_c = \frac{V_i}{R_i}$$

$$V_{out} = V_{BE} = 0.06 \log \frac{V_i}{I_s R_i}$$

$$10^{-7} \text{ A} < I_c < 10^{-2} \text{ A} \quad -0.36 \text{ V} < V_{out} < 0.66 \text{ V}$$

آپ - امپ واقعی

در تجزیه و تحلیل مدارات آپ - امپ، فرض شد که آپ - امپ ایده آل است. از آنجا که آپ امپ از به هم پیوستن چند طبقه تقویت کننده ترانزیستوری بوجود آمده، ناگزیر دارای محدودیتهایی در بهره ولتاژ، مقاومت ورودی، جریان خروجی و ... می باشد. این گونه محدودیت ها اساس طراحی های انجام شده بر مبنای حالت ایده آل را بر هم نمی زنند و تنها نتایج را تقریبی می کنند. آپ - امپ هایی در بازار وجود دارند که مشخصات آنها به مشخصات آپ - امپ ایده آل بسیار نزدیک است. مهمترین مشخصات آپ - امپ واقعی (انحراف از مشخصات ایده آل) به ترتیب زیر توضیح داده می شود:

ب - ولتاژ افست (انحراف از میزان ورودی)

الف - پاسخ فرکانسی

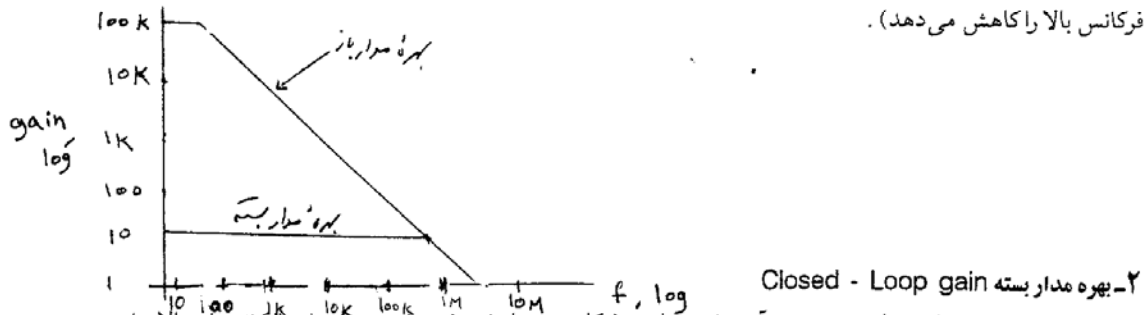
د - مقاومت های ورودی و خروجی

ج - جریان باپاس

الف - پاسخ فرکانسی

۱ - بهره مدار باز Open - loop Gain، برابر است با:

هر طبقه از تقویت کننده های درون آپ - امپ، پاسخ فرکانس را محدود می کنند. (شبهه یک فیلتر ساده RC که بهره فرکانس بالا را کاهش می دهد).

۲ - بهره مدار بسته Closed - Loop gain
با توجه به موارد فوق به نظر می رسد که آپ - امپ پاسخ فرکانس بسیار ضعیفی دارد یعنی برای فرکانسهای بالاتر از حدود 40 HZ، بهره کاهش پیدا می کند. اما مدار تقویت کننده هیچ وقت بصورت مدار باز بسته نمی شود؛ بنابراین می بایست پاسخ فرکانس مدار بسته را مورد مطالعه قرار داد. با توجه به شکل بالا، برای بهره 10، پاسخ فرکانس تا حدود 400 KHZ افزایش پیدا می کند لذا سودمندی استفاده از فیدبک منفی در اینجا مشهود می گردد.

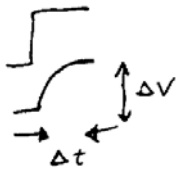
۳- GBP - Gain - Bandwidth product

$$GBP = \text{Gain (مدار بسته)} \times BW$$

GBP برابر است با حاصل ضرب بهره در پهنای باند مدار بسته، که مقدار ثابتی است. بنابراین برای پیدا کردن پهنای باند مدار بسته می‌بایست GBP را بر بهره مدار تقسیم کرد. GBP همان پهنای باند مدار باز می‌باشد. (فرکانسی که در آن بهره برابر با یک می‌شود)

۴- Slew rate

برای سیگنالهای بزرگ، تغییرات سریعی در خروجی مورد نیاز می‌باشد. Slew rate تغییرات ولتاژ خروجی در زمان میکروثانیه می‌باشد.

$$SR = \frac{\Delta V}{\Delta t} \quad \text{V/ms}$$

$$f_p = \frac{SR}{2\pi V_s}$$

حد اکثر فرکانس سیگنال سینوسی
که بدون خراب شدن op-amp
ممکن است در خروجی
ولتاژ خروجی V_s

ب- ولتاژ افست

۱- در آپ-امپ واقعی وقتی دو سر ورودی را زمین کنیم، ولتاژ خروجی صفر نمی‌شود. برای صفر شدن خروجی لازم است که ولتاژی برابر V_{os} به دو سر ورودی اعمال گردد. این ولتاژ را ولتاژ انحراف از میزان ورودی یا ولتاژ افست می‌نامند، برای سیگنالهای بزرگتر از یک ولت این مسئله مشکلی ایجاد نمی‌کند؛ ولی برای سیگنالهای کوچک، (حدود چند میلی‌ولت، مانند سیگنال کرنش سنج یا ترموکوپل) می‌بایست ولتاژ افست در نظر گرفته و جبران شود.

۲- در آپ-امپ پایه‌هایی برای جبران کردن V_{os} وجود دارند. می‌توان با قرار دادن پتانسیومتر بر روی آن پایه‌ها و تغییر مقدار پتانسیومتر، خروجی را به ازای ورودیهای زمین شده، صفر نمود.

۳- رانش حرارتی ولتاژ انحراف از میزان Offset Voltage drift وقتی V_{os} را جبران نموده و به صفر می‌رسانیم با تغییر دما، مجدداً V_{os} زیاد می‌شود تغییرات V_{os} را نسبت به دما، رانش حرارتی V_{os} می‌نامند.

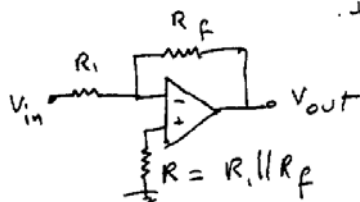
$$\frac{\Delta V_{os}}{\Delta T} = \text{drift} \quad \text{mV/}^\circ\text{C}$$

۴- نویز - تمامی اتصالات نیمه هادیها نویز ایجاد می‌کنند و این نویز برای دریافت سیگنالهای کوچک تولید اشکال می‌کند.

ج- جریان بایاس

در مدار داخلی op-amp سرهای ورودی به طور مستقیم به بیس یا گیت متصل است و بنابراین جریانهای dc مربوط به بایاس از آنها عبور می‌کند. متوسط این جریانها را جریان بایاس ورودی می‌نامند. خطای ایجاد شده در مدار متناسب با مقاومت فیدبک می‌باشد. بنابراین مقاومتهای حدود 10 K در فیدبک برای این منظور مناسب‌تر هستند. تفاوت جریانهای بایاس ورودی، جریان بایاس دیفرانسیلی می‌باشد. برای جبران سازی و ایجاد توازن بهتر است که ورودیها مقاومتهای معادلی داشته باشند.

جریان بایاس با تغییر دما، تغییر می‌کند که آن را رانش حرارتی جریان بایاس می‌نامند.

د- مقاومتهای ورودی و خروجی

آپ-امپ واقعی دارای یک مقاومت خروجی در حدود ۱۰۰ اهم می باشد. مقاومت ورودی معمولاً بصورت دیفرانسیلی آن مورد نظر بوده و ذکر می گردد و مشکلی هم ایجاد نمی کند زیرا مقدار آن در مدار بسته بسیار افزایش پیدا می کند:

$$R_{out} = A R_d$$

مقاومت مدار بسته مدار باز

مشخصات مهم تقویت کننده های ابزار دقیق

این تقویت کننده می بایست دارای مشخصات ذیل باشد:

۱- امپدانس ورودی بسیار زیاد داشته باشد تا خروجی میدلها را تغییر ندهد.
مثال: یک نوع میکروالکترونیک سلولی برای مطالعه سیستم عصبی دارای مقاومت خروجی 1000-10 مگا اهم می باشد. بنابراین تقویت کننده ای که این الکترونیک به آن وصل می شود می بایست امپدانس ورودی آن حدود صد برابر این مقدار باشد.

۲- بهره بالا و پایدار داشته باشد. دامنه سیگنالهای برانگیخته مغزی 50-1 میکرو ولت می باشد. بنابراین تقویت کننده می بایست بهره بسیار بالایی برای اندازه گیری این سیگنال داشته باشد.

۳- CMRR بالا داشته باشد.

$$CMRR = \frac{A_d}{A_{cm}}$$

مشخصه مهم CMRR نسبت بهره تفاضلی به بهره مد مشترک می باشد و برای هر تقویت کننده در برگیره مشخصات ذکر می شود. بنابراین با داشتن بهره تفاضلی هر مدار (از طریق فرمول)، و CMRR از برگیره مشخصات، می توان بهره مد مشترک را بدست آورد. هر چه CMRR بیشتر باشد، یعنی A_{cm} کمتر و مطلوب تر است؛ زیرا باعث حذف و کم اثر کردن سیگنالهای مد مشترک می شوند.

سیگنالهای مد مشترک Common mode Signals

بیشتر سیگنالهای مورد نظر در پزشکی دامنه بسیار کوچکی دارند و اکثراً شامل نویز زیادی هم می باشند. به عنوان مثال هنگام اندازه گیری سیگنال الکتروکاردیوگرام ECG، در اتاق، نویز برق شهر بر روی بدن بیمار موجود می باشد. بنابراین از روش دیفرانسیلی برای تقویت این سیگنال استفاده می شود. این نویز که بر روی هر دو ورودی وجود دارد سیگنال مد مشترک نامیده می شود. چنانچه بهره مد مشترک صفر یا ناچیز باشد، باعث حذف این نویز می شود.

انتخاب آپ-امپ برای مدار

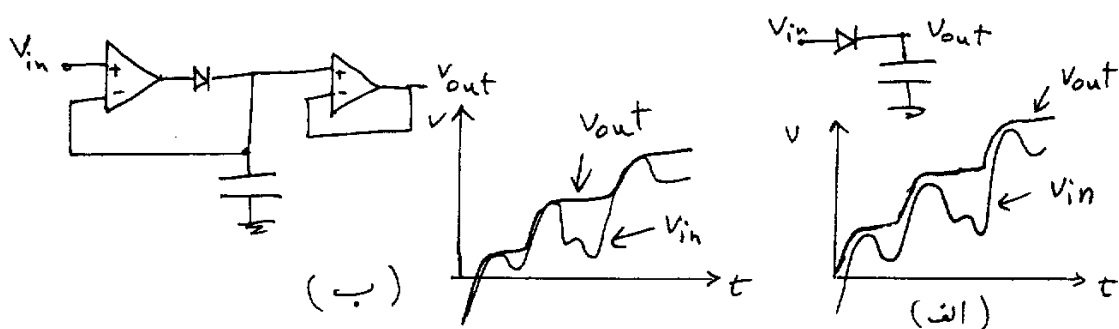
پس از طراحی مدار، مشخصات واقعی آپ-امپها را با محدودیت هایی که در مدار مورد نظر وجود دارد، تطبیق داده و آپ-امپ مورد نظر را انتخاب می کنیم. مشخصات مهم معمولاً شامل امپدانس ورودی، جریان بایاس ورودی، ولتاژ افست و drift، Slew rate، CMRR و پهنای باند می باشد.

نکته: در برگیره مشخصات آپ-امپها، علاوه بر مشخصات محدوده عملکرد آپ-امپ، حداکثر مجاز بعضی از پارامترهای مهم مانند تغذیه، حرارت و ... نیز ذکر می شود و رعایت نکردن این حداکثر مجاز باعث خراب شدن «آی سی» می شود.

آشکارساز حداکثر دامنه Active peak detector

در بسیاری از موارد لازم است که مقدار حداکثر دامنه یک سیگنال تعیین شود. ساده‌ترین روش استفاده از دیود و یک خازن مانند شکل الف میباشد. وقتی مقدار V_{in} از V_{out} بیشتر باشد، دیود هدایت می‌کند و خروجی همانند سیگنال ورودی می‌شود (کمتر از افت یک دیود). وقتی V_{in} از V_{out} کوچکتر شود، دیود معکوس می‌شود و هدایت نمی‌کند؛ در حالیکه خازن مقدار حداکثر دامنه را نگه می‌دارد.

مشکل این مدار ساده، امپدانس ورودی متغیر و کم و همچنین افت ولتاژ دیود می‌باشد. آشکارساز حداکثر دامنه فعال مدار بهتری می‌باشد و مشکلات فوق را برطرف می‌کند (شکل ب). وقتی V_{in} از V_{out} بیشتر است دیود هدایت می‌کند و آپ - امپ فیدبک منفی داشته و V_{out} برابر V_{in} می‌شود. وقتی V_{in} کمتر از V_{out} شود، خروجی آپ - امپ به سمت اشباع منفی می‌رود و دیود قطع می‌شود. V_{out} (ولتاژ دو سر خازن) حداکثر دامنه را نگه می‌دارد (وقتی دیود هدایت می‌کند، V_{out} دقیقاً برابر V_{in} است ولی خروجی آپ - امپ به اندازه افت دیود بیشتر از V_{out} می‌شود).

چنانچه محدودیت‌های آپ - امپ واقعی را برای مدار فوق در نظر بگیریم می‌بایست نکات زیر رعایت شوند:

- ۱- آپ - امپ زیاد باشد زیرا خروجی آپ - امپ از اشباع منفی (قطع دیود) تا مقدار $V_{out} + V_D$ (هدایت دیود) باید در زمان کوتاهی تغییر کند.

- ۲- جریان بایاس ورودی موجب دشارژ آهسته خازن می‌گردد (یا شارژ شدن خازن). این پایین افتادن ولتاژ را droop می‌نامند و بهترین راه برای اجتناب از این مسئله استفاده از آپ - امپ‌هایی با جریان بایاس خیلی کم می‌باشد. به همین دلیل دیودی باید انتخاب شود که جریان نشتی کمی داشته باشد.

- ۳- بافر بهتر است آپ - امپ با ورودی FET باشد تا دارای امپدانس زیادی باشد.

- ۴- حداکثر جریان خروجی آپ - امپ، نرخ تغییر ولتاژ دو سر خازن را محدود می‌کند، یعنی نرخ‌ی که در آن خروجی می‌تواند بالا رفتن ورودی را دنبال کند. بنابراین انتخاب خازن مصالحه‌ای است بین droop و slew rate زیاد خروجی. اگر مقدار C زیاد باشد droop کمتر (مناسب‌تر) ولی SR کمتر می‌شود. اگر مقدار C کم باشد SR بیشتر و

مناسب‌تر ولی droop زیادتر می‌شود:

$$I_c = c \frac{dV}{dt} \quad \frac{dV}{dt} = \frac{I}{c}$$

$$I_b \text{ جزئی از } I_{out} \quad \text{droop} = \frac{I_b}{c} \text{ V/sec}$$

$$I_{out} \text{ حداکثر خروجی آپ - امپ} \quad SR = \frac{I_{out}}{c} \text{ V/ms}$$

مثال! 741 $C = 1 \mu F$ $I_b = 80 \text{ nA}$ $I_{out} = 25 \text{ mA}$

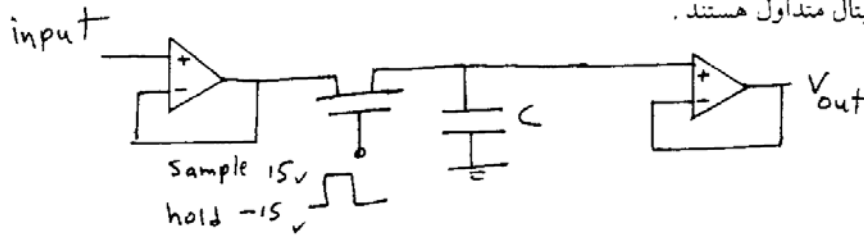
$$\text{droop} = \frac{(80 \times 10^{-9})}{1 \times 10^{-6}} = 0.08 \text{ V/s}$$

$$SR = \frac{(25 \times 10^{-3})}{1 \times 10^{-6} \times 10^3} = 0.025 \text{ V/ms}$$

بنابراین SR این مدار از SR 741 کمتر است و باید از خازن کوچکتری استفاده شود و برای حل مشکل droop، به جای 741 از آپ - امپ با جریان بایاس کمتری استفاده شود.

نمونه بردار و نگه‌دار S/H - Sample and Hold

مدار S/H در سیستم‌های دیجیتال متداول هستند.

مدار S/H از دو آپ-امپ و یک کلید FET و خازن تشکیل می‌شود. وقتی FET روشن است (Sample) سیگنال ورودی عبور کرده و بر روی خازن و خروجی بافر قرار می‌گیرد. وقتی FET خاموش است (Hold) سیگنال ورودی عبور نمی‌کند و مقدار قبلی سیگنال بر روی خازن نگه‌داشته می‌شود.

مقدار C یک مصالحه است. جریان نشتی در FET و بافر موجب می‌شود که ولتاژ خازن کم شود (droop). بنابراین برای کم کردن droop می‌بایست مقدار C بزرگ باشد. اما مقاومت FET با خازن یک فیلتر پایین‌گذر را تشکیل می‌دهند (وقتی FET روشن است). بنابراین در صورتی که قرار باشد سیگنال‌های سرعت بالا عبور کنند باید C کوچک باشد. آپ-امپ اولی می‌بایست قادر به تغذیه جریان شارژ خازن باشد و برای دنبال کردن سیگنال ورودی می‌بایست دارای SR کافی باشد. SR کلی مدار معمولاً توسط جریان خروجی و مقاومت روشن FET محدود می‌شود.